

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 11 Ročník XXIII

21. června 2026

„Pokoj a dobro“

(heslo františkánů)

„První je láska, technika je druhá.“

„Přímka patří člověku, křivka patří Bohu“

(architekt, ctihodný Antoni Gaudí)

Milí farníci,

nevím, jak vás, ale mě Rok sv. Františka velmi motivuje. Není to záležitost jen tohoto roku samozřejmě, už dávno, po mé konverzi, mě zaujal tento výjimečný světec svojí opravdovostí. Klíčovým momentem jeho konverze a základem jeho díla byla tato událost: Když šel jednou do přírody, aby tam rozjímal, vedla ho cesta kolem kostela sv. Damiána, kterému hrozilo, že se stářím rozpadne. Na popud Ducha svatého vešel dovnitř, aby se pomodlil. Když v modlitbě klečel před obrazem Ukřižovaného, naplnila ho náhle veliká radost a útěcha. Se slzami v očích vzhlížel ke kříži Pána a svýma tělesnýma ušima slyšel, jak k němu s kříže podivuhodně třikrát promlouvá jakýsi hlas: »Jdi, Františku, a oprav můj dům, což nevidíš, že hrozí sesutí?« Ihned vstal a chtěl rozkaz splnit, kostel opravit. Ten nebeský hlas však myslel Církev, jak jej později poučil Duch svatý. Ecclesia semper reformanda, tzn. Církev se stále vyvíjí, ale jen díky pravdivosti svých členů. A stagnuje, nebo se bortí, vinou svých členů. Každý z nás by se nad tím měl zamyslet. Bůh vám žehnej †!

Pater Petr

Bratr Sebastián Smrčina – Františkánská spiritualita dnes

Dne 20.9.2022 proběhla online formace pro národní společenství. Jako formátor byl pozván Sebastián Smrčina OFM z Plzně. Účastnilo se jí přes třicet terciářů z celé ČR. Udělal jsem si krátké poznámky, a tak se s vámi o ně rozdělím.

František z Assisi nechtěl být otrokem systémů a plánů

Sice nechtěl zakládat řád, ale když rozeznal, že mu Pán dal bratry, šel se dovolit papeže. Nikdy nechtěl být otrokem systému, ale chtěl vždy aktuálně odezírat Boží vůli v souvislosti se situací v okolí. Nechtěl se nechat systémem okrást o svobodu. Nechtěl uvíznout v těžkopádném systému. Systém uznával (vždyť nakonec napsal řeholi), ale doufal, že systém bude pomáhat a ne zotročovat.

Dá se shrnout, že František z Assisi prosazoval asi toto:

Oproštěnost (chudoba) od systému za pomoci rozlišování. Stále hledal cestu k prostotě a jednoduchosti. Nechtěl příliš plánovat. Bratrovi Gineprovi řekl: „Roztoč své tělo dokola a pak se zastav.“ Šli pak směrem, kterým se Ginepro zastavil. Na druhou stranu zvoleného ministra Eliáše však poslechl i když s ním nesouhlasil.

Oproštěnost (chudobu) vždy spojoval se slovy: Nebojte se spoléhat na Boha

František se nebál spolehnout se na vedení Duchem. Nic si sebou neberte.... Prosazoval jednoduchost, prostotu, svobodnou strohost. Poznal, že kdo vydrží chudobu najede na Boží hlubinu. Chudoba nás všechny nakonec obejmeme růstem v Duchu Božím. Nebojme se i nedobrovolné chudoby.

Oproštěnost (chudoba) měla vést vždy k radosti.

František měl nemoci, a slzami vyplakané oči. Ale žil tak, aby i v jeho slzách byla radost. Opravdová radost pramení z bolesti, vyvěrá z kříže. Bolest vytváří v našich srdcích prostor pro Krista. A tak by měla být naše vnitřní radost vidět skrze náš pokoj a dobro. Chceme naplňovat své okolí pokojem a dobrem. Není důležité, co děláme, ale jak to děláme. Františkánství nemá předmět činnosti. Tam, kde jsme máme být kamarádští.

(ze soukromých poznámek – Luboš Kolafa)

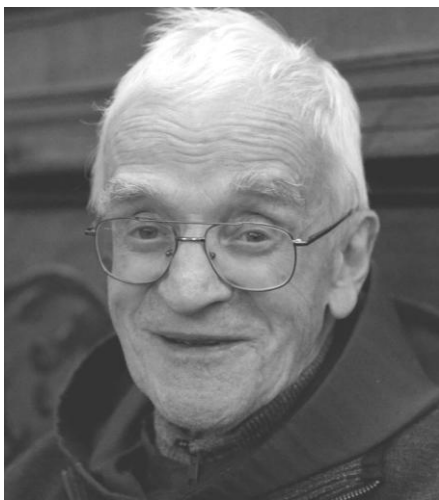
Benedikt Vladimír Holota OFM (1922 – 2026)

Narodil se 5. 8. 1922 rodičům Antonínovi a Josefě Holotovým v obci Nebřeziny, okres Plzeň sever, a dostal jméno Vladimír. Pátý srpen je den liturgického svátku Panny Marie Sněžné. Později říkal: „To jsem netušil, že budu dožívat v klášteře u Panny Marie Sněžné. Začal jsem u ní a skončil u ní.“ Tatínek byl voják z povolání a časem dostal služební byt přímo v kasárnách v Plzni na Borech, takže Vladimír do svých patnácti let vyrůstal mezi vojáky s dětmi ostatních vojenských rodin. Jak častěji zmiňoval, jistě to ovlivnilo jeho charakter. Vystudoval v Plzni reálku a Vyšší průmyslovou školu strojnickou. Byl obdařen celou řadou vloh, mezi něž patřilo téměř po celý život malování, ale mohl vyniknout také ve sportu, byl zdatným šermířem. Za války konvertoval k římskokatolické církvi a na sv. Josefa 1944 ho v kapli sv. Barbory františkánského kláštera v Plzni pokřtil P. Stanislav

Juřík. Ve spojení s františkány pokračoval a dne 25. října 1947 obřadem oblázky vstoupil do Řádu menších bratří a přijal jméno františkánského svätce Benedikta z Palerma, nazývaného „il Moro“ (1526–1589), který byl prvním člověkem černé pleti kanonizovaným v řádném procesu římskokatolickou církví. První sliby složil už po komunistickém převratu 26. října 1948. V letech 1948–50 studoval Katolickou teologickou fakultu UK v Praze. V noci ze 13. na 14. dubna 1950 prožil zábor kláštera Panny Marie Sněžné v Praze a byl s ostatními spolubratry převezzen na první místo internace, do kláštera v Hejnicích. V letech 1950–57 pak prošel řadou internačních a pracovních táborů, nikdy však nebyl vězněn. Už v internaci složil tajně slavné řeholní sliby 17. června 1951 v Oseku. Následně jej 8. prosince 1952 biskup Kajetán Matoušek tajně vysvětil na kněze. Studium teologie dokončil vlastně až roku 1971. V letech 1957–64 pracoval jako konstruktér a projektant v Rozvojovém středisku VČP Hradec Králové a v letech 1964–72 ve Výzkumném ústavu paliv Praha. Bydlel většinou v podnájmech na různých místech, např. čtyři roky v bývalé řeznické lednici, kde v zimě z jejích stěn natřených emailem mohl stírat vodu – ale pro něj to bylo skoro nejkrásnější bydlení.

Od roku 1972 mohl konečně oficiálně působit jako kněz a až do roku 1991 spravoval farnost v Pečkách. Poté se vrátil do františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné v Praze, kde žil až do smrti. Dlouhá léta duchovně vedl sestry Apoštolátu sv. Františka a nedělní mše sv. sloužil v jejich mateřinském kostele sv. Václava v Dejvicích. Byl vyhledávaným zpovědníkem, život byl pro něj stálým úsilím a zápasem víry. V pražské arcidiecézi byl členem sboru konzultantů kardinála Tomáška a kardinála Vlka, kněžským exercitátorem a externím spirituálem kněžského semináře v Praze. U příležitosti 75. výročí povýšení Peček na město mu městské zastupitelstvo udělilo čestné občanství. Zemřel na Velikonoční pondělí 6. 4. 2026.

Během let sestavil a napsal řadu knih, některé autobiografického rázu: Nebyl jsem hrdina, Nechtěl jsem být farářem, Co mi dala rodná ves, Zápisky (ne)zkušeného faráře, Neplánovaných deset besed. Dále třeba o Jiřím Mrázkovi Hovory na nemocničním lůžku, Cesta víry (různé texty související s J. E. Urbanem), Čtyři cesty. Dále k tématům duchovního života: Celibát, Zkušenosti z exercicií, Eucharistie, Aby člověk žil svůj život. Často se jeho myšlení točilo kolem tématu víry: Věřit... Jde to vůbec? V posledních letech nemalý zájem také sklízela jeho videa na YouTube. Ještě měsíc před svým skolem (6. 4. 2026) po dlouhé a pečlivé práci odevzdal k publikování rukopis své poslední knihy Člověk v pasti času, která je nyní v tisku.

Zadržení muže s růžencem

Tento snímek je z nedávné události, kdy policejní jednotky zahájily protest pařížských katolíků proti znesvěcení svých kostelů během tzv. Bílé noci.

Součástí akce byla výstava kontroverzních "uměleckých" děl v katolických kostelech po celém francouzském hlavním městě. Obrázek se stal široce sdílen kvůli své zdánlivé symbolice: vypadá to, jako by moderní západní stát přestal tolerovat náboženské přesvědčení svých původních obyvatel. "Islám, buddhismus, hinduismus – ano; křesťanství – ne." Na druhou stranu máme věřící, kteří jsou pro svou víru v Krista a obranu svých chrámů ochotni podstoupit takové ponížení a mučednictví od těch, které platí z vlastních daní.

(fb, Spojenectvo s Máriou)

Modlitba Thomase Mertona

Pane Bože můj, nemám tušení, kam jdu.

Nevidím cestu před sebou a nevím s jistotou, kde skončí.

Ani se neznám, a skutečnost, že si myslím, že následuji tvou vůli, neznamená, že ji skutečně dělám.

Věřím však, že touha potěšit tě ve skutečnosti těší.

A doufám, že tuto touhu mám ve všem, co dělám.

Doufám, že nikdy nebudu dělat nic jiného než tuto touhu.

A vím, že když to udělám, povedeš mě správnou cestou, i když o ní možná naprosto nic nevím.

Proto ti budu vždy důvěřovat.

I když se mi může zdát, že jsem ztracen a ve stínu smrti, nebudu se bát, neboť ty jsi vždy se mnou

a nikdy mě nenecháš čelit mým nebezpečím samotného.

Oznámení

Svatoanenská poutní mše sv. ve Voltuši – sobota 25. 7. v 11,00 hodin

Žehnání obnoveného kříže ve Voltuši – neděle 26. 7. v 10,00 hodin

Poutní mše sv. na Třemšíně – neděle 9. 8. v 10,30 hodin s bisk. Posádem

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále, Hvožd'anech a Bělčicích od 22. června do 5. července 2026				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	22. 6.					
Úterý	23. 6.					
Středa	24. 6.	18,00 Slavnost Narození sv. Jana Křtitele / volná intence	---			
Čtvrtek	25. 6.				17,00 mše sv.	
Pátek	26. 6.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	27. 6.					
Neděle	28. 6.	13. neděle mezidobí 8,30 volná intence		10,10 b. sl.	11,15 Poutní mše sv.	
Pondělí	29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla	---			
Úterý	30. 6.		---			
Středa	1. 7.		18,00 volná intence / adorace			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. služeb</i>
Čtvrtek	2. 7.				17,00 mše sv.	
Pátek	3. 7.		Hodina Božího milosrdenství 17,00 tichá adorace, svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	4. 7.		1. sobota 9,00 volná intence			
Neděle	5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje 8,30 volná intence		10,10 Poutní mše sv.	11,15 b. sl.	

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále, Hvožd'anech a Bělčicích od 6. do 19. července 2026				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	6. 7.					
Úterý	7. 7.					
Středa	8. 7.		18,00 růženec			
Čtvrtek	9. 7.				17,00 růženec	
Pátek	10. 7.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	11. 7.					
Neděle	12. 7.	8,30 volná intence		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	13. 7.		---			
Úterý	14. 7.		---			
Středa	15. 7.		18,00 volná intence			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. služeb</i>
Čtvrtek	16. 7.				17,00 mše sv.	
Pátek	17. 7.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	18. 7.					
Neděle	19. 7.	16. neděle mezidobí 8,30 za rodiny Sýkorovu, Hudečkovu a Cíterbartovu		10,10 mše. sv.	11,15 b. sl.	